Opłata pocztowa uiszczona ryczałtem.

Nr. 15. Warszawa, dnia 4 czerwca 1929 r. Rok XI.

DZIENNIK URZĘDOWY
MINISTERSTWA SKARBU.

Cena numeru pojedyńczego 75 gr., z przesyłką zwyczajną 85 gr., poleconą 1 zł. 35 gr. Prenumerata kwartalna 6 zł. Cena ogłoszeń za tekstem od wiersza 1 m/m szpalty redakcyjnej 40 gr., tabelaryczne i cyfrowe 80 gr. Materjał redakcyjny oraz ogłoszenia, które na mocy przepisów obowiązujących podlegają opublikowaniu w „Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Skarbu", należy kierować do Administracji, Rymarska 3, Tel. redakcji Min. Sk. 151-67, tel. Administracji Min. Sk. 84-26.

Za terminowy druk ogłoszeń Administracja nie odpowiada. Konto czekowe w P. K. O. Nr. 30305.

Monopol tytoniowy.

164.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 10 maja 1929 r.

w sprawie ustanowienia cennika detalicznej sprzedaży niektórych wyrobów tytoniowych.

Na podstawie art. 17 ustawy z dnia 1 czerwca 1922 r. o monopolu tytoniowym (Dz. U. R. P. Nr. 47, poz. 409) zarządzam, co następuje:

§ 1. Począwszy od dnia 21 maja 1929 r., ustanawia się następujące ceny detalicznej sprzedaży wyszczególnionych poniżej wyrobów tytoniowych:

A. CENNIK WYROBÓW TARYFY OGÓLNEJ.

I. Cygara:

	Cena za 1 szt.
1) Excelsiores	gr. 60

II. Tytonie:

	Cena za 1 kg.
a) do papierosów:	
1) Kir	„ 120.—
2) Ksanti	„ 100.—
3) Najprzedniejszy Macedoński	„ 76.—
4) Najprzedniejszy Turecki	„ 56.—
5) Przedni Turecki . . .	„ 44.—
6) Średni Turecki . . .	„ 36.—
7) Kresowy	„ 28.—
8) Machorka zwyczajna .	„ 12.—
b) do fajki:	
9) Kapitan . . .	„ 32.—
10) Przedni fajkowy . .	„ 16.—
11) Kapral, Zwyczajny fajkowy	„ 12.—

III. Tabaka do zażywania:

	Cena za 1 kg.
1) Napoleonka	Zł. 14.—
2) Przednia, Wirgińska ciemna, Wirgińska jasna	„ 10.—

B. CENNIK WYROBÓW SPECJALNYCH:

Tytonie:

a) do papierosów:

	Cena za 1 kg.
1) Pursiczan, Hercegowina	Zł. 150.—

§ 2. Zapasy wyrobów tytoniowych, które w dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia znajdować się będą we wszystkich miejscach sprzedaży tychże wyrobów, a których cena została niniejszem rozporządzeniem podwyższona, jak również przesyłki tych wyrobów tytoniowych, które podług dokumentów przewozowych wysłane zostały przed dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia i w tym dniu lub po tym terminie zostały podjęte przez odbiorców, podlegają dodatkowej dopłacie na rzecz Polskiego Monopolu Tytoniowego w wysokości różnicy między dotychczasową ceną a ceną ustanowioną niniejszem rozporządzeniem.

§ 3. Podstawę do ustalenia ilości i gatunków zapasów wyrobów tytoniowych, podlegających w myśl § 2 niniejszego rozporządzenia dopłacie, stanowić będą przedłożone przez sprzedawców zgłoszenia oraz urzędowe zbadanie zapasów przez organa skarbowe.

Dodatkową dopłatę monopolową z uwzględnieniem właściwego rabatu, ustaloną na podstawie protokółu sporządzonego przez organa kontroli skarbowej względnie w braku tegoż na podstawie zgłoszenia, obowiązany jest sprzedawca bezzwłocznie, a w każdym razie nie później, jak do dni 8-miu od wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, uiścić w P. K. O. na rachunek Dyrekcji Polskiego Monopolu Tytoniowego Nr. konta 30.200 i donieść o tem właściwemu urzędowi skarbowemu akcyz i monopolów państwowych, przedkładając równocześnie poświadczenie złożenia w P. K. O. oraz egzemplarz zgłoszenia.

W razie, gdyby ustalona i zapłacona przez sprzedawcę dopłata nie odpowiadała wysokości, którą ustalą władze skarbowe, winien jest sprzedawca bezzwłocznie po zawiadomieniu dopłacić różnicę.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 21 maja 1929 r.

Kierownik Ministerstwa Skarbu:
(—) *Ig. Matuszewski.*

(Dz. U. R. P. z dnia 21 maja 1929 r., Nr. 33, poz. 314).

Przepisy celne.

165.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 7 maja 1929 r.,

dotyczące przepisów wykonawczych do rozporządzenia z dn. 23 lutego 1929 r. w sprawie zwrotu cła przy wywozie cjanków, żelazocjanków, błękitów oraz ługu potasowego.

Na zasadzie § 5 rozporządzenia Ministrów Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa z dn. 23 lutego 1929 r. w sprawie zwrotu cła przy wywozie cjanków, żelazocjanków, błękitów oraz ługu potasowego (Dz. U. R. P. Nr. 19, poz. 180) zarządam co następuje:

§ 1. Do wywozu zagranicę za zwrotem cła dopuszczone są wytwarzane w kraju: potasowe i sodowe: cjanki i żelazocjanki; błękity: paryski i „Milori" oraz ług potasowy.

§ 2. Do dokonywania odprawy celnej przy wywozie wymienionych w poprzednim paragrafie cjanków, żelazocjanków, błękitów oraz ługu potasowego, oraz do wystawiania kwitów wywozowych i przyjmowania tych kwitów przy uiszczaniu cła (a nie ubocznych należności celnych), upoważnia się wszystkie kolejowe urzędy celne, położone na obszarze politycznym Rzeczypospolitej Polskiej oraz Morski Urząd Celny w Gdyni.

§ 3. Przy odprawie celnej wywożonych za zwrotem cła cjanków, żelazocjanków, błękitów oraz ługu potasowego, jakoteż wystawianiu i przyjmowaniu kwitów wywozowych należy stosować się do zasad ustalonych:

1) w §§ 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9 i 10 przepisów wykonawczych Ministra Skarbu z dn. 30 lipca 1927 r. do rozporządzenia Ministrów: Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa z dn. 1 lipca 1927 r. w sprawie zwrotu ceł przy wywozie wytworów hutniczych walcowanych oraz niektórych wyrobów metalowych (Dz. Urz. M. Sk. Nr. 24/1927 r., poz. 260);

2) względnie, o ileby chodziło o wywóz wymienionych wyżej towarów w przesyłkach pocztowych do zasad, ustalonych w okólniku L. DC/2228/II/25. (Dz. Urz. M. Sk. Nr. 15, poz. 427), a przytoczonych również w okólniku L. D. IV. 356/3/27. (Dz. Urz. M. Sk. Nr. 6, poz. 71 z dnia 22.II.28).

§ 4 Tak powołane wyżej przepisy wykonawcze z dnia 30.VII. 1927 r., jak i wzór zaświadczenia eksportowego, dołączonego do tych przepisów, w odniesieniu do niniejszego rozporządzenia, ulegają zmianie o tyle, że tam, gdzie jest mowa o „wytworach hutniczych walcowanych oraz niektórych wyrobach metalowych", należy odpowiednio rozumieć cjanki, żelazocjanki, błękity oraz ług potasowy, natomiast tam, gdzie się mówi o „związku eksportowym polskich hut żelaznych, Spółka z ogr. odpow. w Warszawie", należy rozumieć „Sekcja Eksportowa przy Związku Przemysłu Chemicznego Rzeczypospolitej Polskiej w Warszawie".

§ 5. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 29 marca 1929 r.

Kierownik Ministerstwa Skarbu:
(—) *Ignacy Matuszewski.*

(Monitor Polski z dnia 24 maja 1929 roku Nr. 118, poz. 296).

166.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 14 maja 1929 r.

w sprawie wolnej od cła paszy dla zwierząt na czas ich transportu.

Do wszystkich Dyrekcyj Ceł, Inspektoratu Ceł w Gdańsku oraz wszystkich urzędów celnych.

Wobec ustanowienia cła wywozowego na pasze tak treściwe, jak objętościowe, zachodzi konieczność ustalenia wolnej od cła ilości żywności, potrzebnej do wyżywienia podczas transportu zwierząt, wywożonych z kraju zagranicę.

Z tego powodu ustala się analogicznie do postanowień art. 10, pkt. 11 rozporządzenia o taryfie celnej, poniższe ilości paszy, obliczone na jedną sztukę i na jeden dzień transportu, które urzędy celne mają zwalniać od cła:

1) **dla wołów, krów jałowych i jałowizny** — sian lub sieczki 10 kg.,

2) **dla buhajów** — oprócz norm, podanych pod 1), nadto — owsa lub otrąb 2 kg.,

3) **dla krów mlecznych** — oprócz norm podanych pod 1) — otrąb 2 kg. i makuchów 1 kg.,

4) **dla koni** — siana 7 kg., owsa lub otrąb 3 kg.,

5) **dla owiec i kóz** — siana lub sieczki 2 kg.

Pozatem **na ściółkę** dla bydła rogatego i dla koni po **5 kg. słomy** na sztukę dziennie.

Normy powyższe można zastosować przy transporcie lądowym najwyżej na 3 dni, a przy transporcie morskim najwyżej na 10 dni, zależnie od drogi, którą przebywać ma transport.

Dyrektor Departamentu:
(—) *Dr.Rasiński.*

(Monitor Polski z dnia 24 maja 1929 roku Nr. 118, poz. 297).

167.

OKÓLNIK L. D. IV/560/3/29

z dnia 11 maja 1929 r.

w sprawie wywozu trzody bitej i mięsa wieprzowego.

Do wszystkich Dyrekcyj Ceł oraz wszystkich Izb Skarbowych.

Rozporządzeniem Ministrów: Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa z dnia 1 lutego 1929 r. o ustanowieniu cła wywozowego na trzodę chlewną i mięso wieprzowe (Dz. U. R. P. Nr. 8/1929, poz. 73) wprowadzone zostało cło wywozowe na trzodę chlewną żywą i bitą oraz na mięso wieprzowe świeże, solone i mrożone, w stanie nieprzerobionym.

Towary, wyżej wymienione, wywożone za zaświadczeniami Ministerstwa Przemysłu i Handlu, są wolne od cła.

Okólnikiem Ministerstwa Skarbu z dnia 20 lutego 1929 r. D. IV. 224/3/29 (Monitor Polski Nr. 50/1929, poz. 98 i Dziennik Urzędowy Min. Skarbu Nr. 7/1929, poz. 83) zostały ogłoszone przepisy wykonawcze dla urzędów celnych oraz podany wzór zaświadczenia, wydawanego przez Ministerstwo Przemysłu i Handlu.

Według punktu 4, powołanego okólnika, za odnośnem zaświadczeniem Ministerstwa Przemysłu i Handlu **może urząd celny wypuścić bez cła ilość nie większą od podanej w zaświadczeniu. Za wszelkie nadwyżki, ilości względnie wagi należy pobierać cło.**

Z tego powodu graniczne urzędy celne winny zgodność zaświadczenia sprawdzać, zapomocą rewizji, z przedstawionym do wywozu transportem.

O ile chodzi o trzodę bitą i mięso wieprzowe, wywożone w specjalnych wagonach — chłodniach, pociągami pośpiesznemi, obowiązkowa rewizja celna całego transportu na granicy jest niewykonalna. — Otwarcie wagonu chłodni wpływa na stan przewożonego towaru a rewizja dłuższa uniemożliwiłaby terminowy odjazd pociągów pośpieszno - towarowych.

Dla poparcia zatem eksportu tak ważnego artykułu, z jednej strony, a dla zabezpieczenia Skarbu Państwa przed nadużyciami, z drugiej strony, zarządza się, co następuje:

Załadowanie do wagonów - chłodni, trzody bitej i mięsa wieprzowego może się odbywać, na wniosek eksportera, w rzeźni lub na stacji kolejowej załadowania, w obecności urzędnika celnego lub kontroli skarbowej.

Urzędnik celny względnie kontroli skarbowej stwierdza dokładnie ilość i rodzaj załadowanego towaru i daje nadawcy odpowiednie potwierdzenie kontroli przy załadowaniu a na wagon nakłada zamknięcie urzędowe.

W potwierdzeniu kontroli winno być stwierdzone: miejsce i dzień załadowania, nazwa eksportującej firmy, numer wagonu, ilość i rodzaj towaru (ilość sztuk trzody bitej w całych sztukach i w połówkach oraz waga mięsa wieprzowego, świeżego, solonego lub mrożonego w stanie nieprzerobionym). Potwierdzenie kontroli, podpisane przez urzędnika celnego — względnie kontroli skarbowej i zaopatrzone w pieczęć urzędową urzędu celnego względnie kontroli skarbowej, ma być trwale dołączone do odnośnego kolejowego listu przewozowego.

Graniczny urząd celny sprawdza, czy przedstawine potwierdzenie kontroli zgodne jest z zaświadczeniem odpowiedniem Ministerstwa Przemysłu i Handlu i dołącza je do deklaracji wywozowej.

Jeżeli ilość towaru podana w potwierdzeniu kontroli przy załadowaniu jest większa od ilości, uwidocznionej w zaświadczeniu Ministerstwa Przemysłu i Handlu, należy od nadwyżki pobrać cło.

Rewizję transportów, zaopatrzonych w potwierdzeniu kontroli przy załadowaniu, mają graniczne urzędy celne ograniczyć tylko do niektórych wagonów dla wyrywkowego stwierdzenia ich zawartości, Rewizję taką mają przeprowadzać

pośpiesznie i z zachowaniem wszelkiej ostrożności, aby uchronić towar przed zepsuciem.

Kontrolę przy załadowaniu mają wykonywać:

Urzędy celne w następujących miejscowościach:

Lwów, Bydgoszcz, Grudziądz, Kępno, Leszno, Poznań, Toruń, Tczew, Katowice i Królewska Huta.

Urzędnicy zaś kontroli skarbowej w poniżej podanych miejscowościach:

a) Bełz, Bochnia, Brzeżany, Bursztyn, Czortków, Chodorów, Dębica, Dąbrowa, Grybów, Gródek Jagielloński, Halicz, Jarosław, Kołomyja, Krosno, Kałusz, Leżajsk, Lisko, Lubaczów, Łańcut, Mielec, Mikulińce, Monasterzyska, Ottynia, Przeworsk, Podhajce, Radymno, Rymanów, Rzeszów, Trembowla, Różniatów, Sanok, Sądowa Wisznia, Strzyżów, Tłumacz i Tuchów.

b) Kraśnik, Kobryń, Lublin, Łuck, Parczew koło Radzynia, Radom, Trawniki, Wołkowysk i Wieluń.

c) Gniezno, Gostyń, Jarocin, Krotoszyn, Kościerzyna, Koźmin, Ostrów, Pleszew, Rawicz i Wolsztyn.

Kontrola jest bezpłatną, natomiast eksporter obowiązany jest dostarczyć na własny koszt środków lokomocji dla organów skarbowych, wykonujących tę kontrolę.

Odpowiednie zarządzenie wydadzą Dyrekcje Ceł podwładnym zainteresowanym urzędom celnym wewnętrznym oraz kolejowym granicznym a Izby Skarbowe urzędnikom kontroli skarbowej w wyżej wymienionych miejscowościach.

za Kierownika Ministerstwa Skarbu:
(—) *Starzyński.*
Dyrektor Departamentu.

Pożyczki państwowe.

168.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 30 kwietnia 1929 r.

o podwyższeniu wysokości emisji 5% pożyczki konwersyjnej z roku 1924.

Na podstawie art. art. 2 i 3 ustawy z dnia 19 grudnia 1928 r. o ponownem przedłużeniu terminu przerachowania i konwersji zobowiązań Skarbu Państwa z tytułu pożyczek państwowych z lat 1918 — 1920 (Dz. U. R. P. z r. 1929 Nr. 3, poz. 22) zarządzam co następuje:

§ 1. Wysokość emisji 5% pożyczki konwersyjnej z r. 1924, ustalona rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 26 lutego 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 25, poz. 212) na 200.000.000 zł., podwyższa się do 230.000.000 zł.

§ 2. Osiem pierwszych półrocznych rat umorzenia przypadających na 30.000.000 zł., o które zostaje powiększona emisja 5% pożyczki konwersyjnej z r. 1924, a których suma wynosi 3.888.000 zł., zostają uznane za umorzone z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

§ 3. Plan umorzenia 5% pożyczki konwersyjnej z r. 1924 dla sumy 200.000.000 zł., ustalony w załączniku do artł 3 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 26 lutego 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 25, poz. 212), zostaje zastąpiony planem umorzenia tejże pożyczki dla sumy 230.000.000 zł., załączonym do niniejszego rozporządzenia.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Kierownik Ministerstwa Skarbu:
(—) *Ignacy Matuszewski.*

Załącznik do § 3 rozp. Min. Skarbu z dn. 30 kwietnia 1929 r. (poz. 324).

Plan umorzenia 5% pożyczki konwersyjnej z r. 1924 dla sumy 230.000.000 złotych.

L. p. raty	Termin płatności	Spłata kapitału zł.	Spłata odsetek zł.	Rata półroczna zł.	Pozostaje do umorzenia
9	1 lipca 1929	4.192.000	5.004.800	9.196.800	196.000.000
10	2 stycznia 1930	4.260.000	4.900.000	9.160.000	191.740.000
11	1 lipca 1930	4.372.000	4.793.500	9.165.500	187.368.000
12	2 stycznia 1931	4.476.000	4.684.200	9.160.200	182.892.000
13	1 lipca 1931	4.588.000	4.572.300	9.160.300	178.304.000
14	2 stycznia 1932	4.704.000	4.457.600	9.161.600	173.600.000
15	1 lipca 1932	4.820.000	4.340.000	9.160.000	168.780.000
16	2 stycznia 1933	4.944.000	4.219.500	9.163.500	163.836.000
17	1 lipca 1933	5.068.000	4.095.900	9.163.900	158.768.000
18	2 stycznia 1934	5.192.000	3.969.200	9.161.200	153.576.000
19	1 lipca 1934	5.324.000	3.839.400	9.163.400	148.252.000
20	2 stycznia 1935	5.456.000	3.706.300	9.162.300	142.796.000
21	1 lipca 1935	5.592.000	3.569.900	9.161.900	137.204.000
22	2 stycznia 1936	5.732.000	3.430.100	9.162.100	131.472.000
23	1 lipca 1936	5.876.000	3.286.800	9.162.800	125.596.000
24	2 stycznia 1937	6.024.000	3.139.900	9.163.900	119.572.000
25	1 lipca 1937	6.172.000	2.989.300	9.161.300	113.400.000
26	2 stycznia 1938	6.328.000	2.835.000	9.163.000	107.072.000
27	1 lipca 1938	6.484.000	2.676.800	9.160.800	100.588.000
28	2 stycznia 1939	6.648.000	2.514.700	9.162.700	93.940.000
29	1 lipca 1939	6.812.000	2.348.500	9.160.500	87.128.000
30	2 stycznia 1940	6.984.000	2.178.200	9.162.200	80.144.000
31	1 lipca 1940	7.160.000	2.003.600	9.163.600	72.984.000
32	2 stycznia 1941	7.336.000	1.824.600	9.160.600	65.648.000
33	1 lipca 1941	7.520.000	1.641.200	9.161.200	58.128.000
34	2 stycznia 1942	7.708.000	1.453.200	9.161.200	50.420.000
35	1 lipca 1942	7.900.000	1.260.500	9.160.500	42.520.000
36	2 stycznia 1943	8.100.000	1.063.000	9.163.000	34.420.000
37	1 lipca 1943	8.300.000	860.500	9.160.500	26.120.000
38	2 stycznia 1944	8.520.000	653.000	9.173.000	17.600.000
39	1 lipca 1944	8.720.000	440.000	9.160.000	8.880.000
40	2 stycznia 1945	8.880.000	222.000	9.102.000	—

(Dz. U. R. P. z dnia 25 maja 1929 r. Nr. 35, poz. 324).

Przepisy o państwowej służbie cywilnej.

169.

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 26 kwietnia 1929 r.

w sprawie wznowienia działalności komisji weryfikacyjnej dla funkcjonarjuszów państwowych województwa śląskiego.

Na podstawie art. 2 ustawy z dnia 13 lutego 1924 r. w przedmiocie stosowania na obszarze województwa śląskiego ustaw, dotyczących państwowej służby cywilnej (Dz. U. R. P. Nr. 21, poz. 224) w związku z art. 3 ustawy z dnia 18 marca 1925 r., zmieniającej niektóre postanowienia ustawy z dnia 13 lutego 1924 r. w przedmiocie stosowania na obszarze województwa śląskiego ustaw, dotyczących państwowej służby cywilnej (Dz. U. R. P. Nr. 36, poz. 240) zarządza się co następuje:

§ 1. Osobom pozostającym w dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia w służbie państwowej, które na podstawie ustawy z dnia 13 lutego 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 21, poz. 224) i § 1 ust. ostatni rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 15 lipca 1925 r. (Dz. U. R. P. Nr. 75, poz. 526) miały prawo do zaliczenia do wysługi lat czasu poprzedniej służby lub pracy, lecz nie skorzystały bez własnej winy z tego prawa w terminie, określonym w § 5 tegoż rozporządzenia Rady Ministrów, czas ten może być zaliczony do czasu służby, jeżeli osoby te zgłoszą swoje prawa w terminie sześciomiesięcznym, licząc od dnia następującego po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia.

§ 2. Celem wykonania postanowienia § 1 niniejszego rozporządzenia wznawia się działalność komisji weryfikacyjnej dla funkcjonarjuszów państwowych województwa śląskiego, utworzo-

nej rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 15 lipca 1925 r. (Dz. U. R. P. Nr. 75, poz. 526).

Wznowiona komisja działa na zasadach, ustalonych rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 15 lipca 1925 r. (Dz. U. R. P. Nr. 75, poz. 526), o ile zasady te nie są sprzeczne z postanowieniami niniejszego rozporządzenia.

§ 3. Osoby, pragnące skorzystać z prawa, określonego w § 1, winny w terminie oznaczonym w tymże paragrafie wnieść w drodze służbowej należycie udokumentowane podania do komisji weryfikacyjnej przy śląskim urzędzie wojewódzkim, udowadniając, że zaliczenia poprzedniej służby lub pracy nie dokonano bez ich winy.

Władza przed przesłaniem podania do komisji weryfikacyjnej bada w razie potrzeby okoliczności, przytoczone w podaniu na dowód, że weryfikacji nie dokonano poprzednio bez winy proszącego.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów:
(—) *Świtalski.*

Minister Spraw Wewnętrznych:
(—) *Sławoj Składkowski.*

(Dz. U. R. P. z dnia 17 maja 1929 r. Nr. 32, poz. 304).

Wiadomości nieurzędowe.

Ku uwadze płatników podatku dochodowego.

W związku z odroczeniem podatku przemysłowego od obrotu Ministerstwo Skarbu podaje do wiadomości płatników państwowego podatku dchodowego na rok 1929, że upływający z dniem 1-ym maja b. r. termin płatności zaliczki na podatek dochodowy na rok 1929 w wysokości połowy podatku, przypadającego od zeznanego dochodu, **nie będzie odroczony.**

Ministerstwo Skarbu wydaje równocześnie zarządzenie, aby nieuiszczona w powyższym terminie przedpłata na podatek dochodowy za rok 1929 została bezzwłocznie ściągnięta w drodze przymusowej egzekucji.

W interesie zatem samych płatników leży jak najrychlejsze wpłacenie powyższej należności do Kas Skarbowych, a to celem uniknięcia kar za zwłokę i kosztów egzekucyjnych.

Ku uwadze płatników państwowego podatku przemysłowego od obrotu.

Podaje się do wiadomości płatników państwowego podatku przemysłowego od obrotu, że Ministerstwo Skarbu zezwoliło na uiszczenie różnicy, pomiędzy kwotą wymierzonego podatku przemysłowego od obrotu za rok 1928, a ustawowemi zaliczkami, przypisanemi na tenże rok, w dwóch równych ratach, płatnych do dnia 15 maja i 15 czerwca b. r., włącznie bez doliczania ustawowych kar za zwłokę i odsetków za odroczenie.

Również zostały odroczone terminy płatności zaliczek na podatek przemysłowy od obrotu za I-szy i II-gi kwartał 1929 r., a mianowicie zaliczka za I kwartał winna być uiszczona do dnia 15 lipca 1929 r. włącznie, za II-gi zaś kwartał do dnia 15 sierpnia r. b. włącznie.

Do terminów tych nie będzie stosowany 14-dniowy termin ulgowy, przewidziany w art. 2 ustawy z dnia 31 lipca 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 73, poz. 721).

Niedotrzymanie któregokolwiek z oznaczonych terminów pociągnie za sobą pozbawienie płatnika ulg, a nadto przymusowe pobranie zalegających kwot wraz z karami za zwłokę, obliczonemi od ustawowych terminów ich płatności wraz z ewentualnemi kosztami egzekucyjnemi.

W interesie zatem samych płatników leży, aby należności, o których wyżej mowa, były uiszczone przed upływem wyznaczonych terminów.

Obrót czekowy P. K. O. w marcu 1929 r.

Obrót czekowy P. K. O. wzmógł się w marcu r. b. bardzo znacznie, osiągnął bowiem 1.999 miljonów zł., co w stosunku do miesiąca ubiegłego stanowi wzrost o 336 miljonów zł. Jednocześnie ze wzrostem ogólnego obrotu czekowego, wzrósł bardzo poważnie w ciągu marca r. b. obrót bezgotówkowy, a mianowicie z kwoty 1.020 milj. zł. do kwoty 1.223 milj., czyli o 203 milj. zł. Tak znaczny wzrost obrotów czekowych P. K. O., a w szczególności obrotów bezgotówkowych, jest niewątpliwie wynikiem dokonanych usprawnień technicznych oraz szybkiego popularyzowania się obrotów czekowych P. K. O. Saldo na rachunkach czekowych P. K. O. wzrosło w ciągu marca z kwoty zł. 160.168.950,97 (stan z dn. 1.III.29) do kwoty 186.395.989,72 (stan w dn. 31.III.29), czyli o 26.227.038,75.— Liczba kont czekowych wynosiła w dniu 31.III.29 — 58.691 wzrosła więc w ciągu marca r. b. o dalszych 577 kont.

Tak pomyślne wyniki osiągnięte mimo ciasnoty gotówkowej i zmniejszenia się obrotów na rynku wewnętrznym, świadczą niewątpliwie o użyteczności P. K. O. i pozyskaniu przez nią bardzo dużego stopnia zaufania wśród szerokich sfer społeczeństwa.

Drukarnia Państwowa. Miodowa 22. Nr. 46492. 3.VI 1929 r. 8000.